Brassó, 1892. VIII. évfolyam, 5-ik szám. Kedd, január 12.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben hátsó hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . . 7 frt — kr
Félévre . . 3 " 50 "
Negyedévre . . 1 " 75 "
Külföldre egész évre 0 frank.

Egyes szám ára 5 kr. s kapható a kiadóhivatalban s Graes Gusztáv hotelkolektorsjában

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban

Hirdetések dija:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 6 kr. Nagyobb és többszöri hirdetéseknél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

Hirdetések és Nyilttér díjai előfizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőségi iroda
Brassó, Kolostor-utcza 26. szám alatt.
hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. WEISZ IGNÁCZ.
Kéziratok vissza nem adatnak.

A lap kiadó-hivatala:
Brassó, Kolostor-utcza 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Olvasóinkhoz.

Miután közelebbről Budapestre költözöm, a mai naptól kezdve a „Brassó" szerkesztőségétől visszalépek.

Megköszönve mindazoknak — kik engem a lap szerkesztésében támogattak — szives közreműködésüket maradok

tisztelettel

Dr. Weisz Ignácz
ügyvéd.

Kapcsolatban dr. Weisz Ignácz ügyvéd ur fenti nyilatkozatával van szerencsém kijelenteni, miszerint a „Brassó" czimü lapnál a dr. Weisz ur kérése folytán eddig kifejtett tevékenységemet beszüntettem és egyuttal a „Közművelődés" irodalmi és munyomdai részvénytársaság brassói főnökjának vezetésétől visszaléptem.

Fink Adolf.

Pesti hazai első takarékpénztár-egyesület.

Magyarország első s legnagyobb takarékintézete oly katasztrófán ment át, mely váratlanul s előreláthatlanul rohanta meg, hogy alapjaiban megingassa. De az épület, melyhez a nemzet legjobbjai hordták a köveket s a melyet egy minden tekintetben mintaszerű, az utolsó lustrumok alatt épen szeniális vezetés, a nagy közönségnek minden érben növekvő bizalma erősített meg, még az elementáris rohamnak is ényesen, diadalmasan ellentállt és az intézet nemcsak véletlenül, hanem tekintélyben és bizalomra méltóságban megerősödötten került ki a katasztrófából. Ez oly esemény, mely megérdemli, hogy feljegyeztessék a hazai kor történelem annaleseiben, mert ékes szóló bizonyságot tesz arról, hogy ha Magyarország ép oly kevéssé van is megóva attól, mint más kulturállamok, hogy a modern bünsökö kitanultsága által merényleteket szenvedjen el, nagy közintézményei mégis oly szolid alapon pihennek, azok vezetése oly megbizható erkölcsi, anyagi és alanyi garanciákkal vannak körülvéve, hogy nemcsak a hazai közönségnek, de a külföldnek is minden oka megvan arra, hogy oly esetekben is, melyek miliókra menő értékeket illetnek, nyugodtan aggodalom nélkül, teljes bizalommal maradjon.

A hazai takarékpénztár elvesztett egy milliót; de tényleg nincs egy krajczár veszteség sem.

Elloptak tőle egy milliót, de a rögtön megindított, nyiltan s a képzelhető legnagyobb alapossággal foganatosított vizsgálat nyilvánvalóvá tette a bizonyosságot, hogy igenis lopás történt, melyet épen csak oly ember követhetett el, kit mindenki milliómosnak tartott s még öngyilkossága után is fél milliónál nagyobb cselekvő vagyont hagyott hátra; hogy azonban még ez az ember sem volt képes sikkasztás által ártani az intézetnek.

A hazai takarékpénztáregyesület hivatatnokainak nagy testületében akadt egy egyén, a ki az előkelő intézet nagy tradícióival, e testületnek általán foltnélküli jellemével ellentétbe helyezkedni merészkedett: de egyedül kelle munkájához látni s a legraffináltozottabb lopást az intézeten kívül álló társ segitségével elkövení; magában az intézetben, — ezt jól tudta, — hiába keresett volna bűntársakat. Nem is csodálkozott senki, midőn a részvényeseknek az igazgatóság által összehitt értekezlete, mely látogatottabb volt, mint bármely közgyűlés, nemcsak az igazgatóságnak s az ennek élén álló elnöknek, Steiger Gyulának, csorbitatlan bizalmat s forró elismerést szavazott, és az egyetlen részvényest, kinek az az ötlete támadt, hogy Steiger Gyukezelését kedvezőtlenül akarta kritizálni, a megbotránkozás viharával ledörögte, hanem Biró Zsigmondnak is, a vezérigazgató helyettesének fényes ovácziót szentelt. Hisz a nagy közönség, ez a legszuverénebb biró a nyilvános intézetek felett, egy pillanatra sem vesztette el bizalmát az intézet iránt, de még csak meg sem ingott, egy pillanatra sem: az intézet pénztárainál egy betevővel sem jetent meg több e rossz napokban, mint más esztendőben ilyenkor, hogy kivegye betétét. Mert mindenki tudta már előre, hogy itt csak egy elhárithatatlan szerencsétlenség történhetett, melynek következményeit egy igazgatóságnak, melyek élén Steiger Gyula áll, fog kelleni viselnie, de semmiesetre sem a részvényeseknek, vagy épen az ügyfeleknek. De nem csak az intézet betevői és részvényesei körében nyilvánult e kritikus órákban tisztelet és rokonszenv az intézet iránt, hanem a hitelügy legmagasabb magaslatain is: az osztrák-magyar bank stetett egész állományát a hazai első takarékpénztár rendelkezésére bocsátani az esetre, ha a betevők tömegesen jelentkeznének, betéteik kivétele végett. Ez valóban megint ép oly nemes, mint a gazdasági helyzet magaslatán álló vonás volt a monarchia vezérlő bankjától, ismét ama nagy tettek egyike, melyekkel a monarchia első pénzintézete uj, Magyarországot oly becsületesen számba vevő alkotmánya óta fényeskedni szokott; delelette fényes és ékesszóló bizonyiteka volt az annak a rendkivüli értéknek és becsnek is, melyet a legmagasabb pénügyi körök Steiger Gyula és munkatársai ügyvezetésének megadnak.

Oklándi levél.

Okland, 1892. január 8.

Követválasztás.

— Az oklándi járás képviselőjelöltje a szabadelvűpárt részéről Dr. Dániel Gábor; ellenjelöltje Benedek Elek, utóbbinak kevés kitalása van, mert itt a nemzeti pártnak nincs talaja.

— Az ajtai kerületben a jelölt Székely

TÁRCZA.

Az ut végén.

Elbeszélés a székely népéletből.

Irta Harmath Lujza.

A „Brassó" eredeti tárczája. —

Pocsékos, szürke novemberi napra, vak, homályos éjszaka következett. Kis falunk csöndesen pihent a télkörben emelkedő hegyek lábainál. Semmi élet, mozgás, vagy kutyaugatás nem hangzott a miskor oly szorgalmas, élettől ütkető telepen. Az utczák teljesen elhagyatottak voltak, épen mint kúton a letarolt mező s a természet e komorsága a nehezedett az emberek leikletére is, mert a miskor munka után megnépesült falu kocsmájában már nyolcz órakor kialudt minden világ s a törpe házacskák apró ablakiból is csak a néha-néha felcsapodó tüzvilág vörhenyes fénye sugárzott ki a fekete éjbe.

Olyan hangulatban, mint Poe Edgar: „ültem elmerülve mélyen, álmodva valamely rég elfelejtett éneken", midőn ajtómon halk kopogás hangzott.

— Ki az? — kérdém.

— Hát én vagyok instálom, Vica Péterné, az özvegy, az elhagyatott, a szerencsétlen.

Természetesen e szomoru bevezetésre ajtóm felnyilt.

Lucskosan, lomposan, reszkető tagokkal lépett be az asszony s tiszteességtudással állt meg az ajtónál.

— Engedelmet instálok, hogy bebátorkodtam jönni, — szólt — de hát a szükség . . . a nyomor ! . . . Kutya idő instálom ! . . Hej nem is jöttem volna magamért, hiszen egy nappal kevesebb vagy több a nincsenből nem számit . . . De hát az a szegény leány ! . . . Az elfelejtedett: verje meg az Isten még haló porában is, a ki rosz utra tereite ! . . . Igen instálom, ugy van, az a szerencsétlen Zsuzsika !

— Zsuzsika ! — szóltam meglepetve — hol van ?

— Oh, instálom : hol ? . . . Hát otthon !. . Otthon ! . . . beteg a szerencsétlen !

Zokogás fojtotta el szavait.

— Tegnap jött meg : hát megvérjem, elbüzem ? . . . Megérdemelné instálom, de nem viszen rá a lélek, hiszen olyan erősen nyomorult ! . . . Gyermekem a szerencsétlen ! Az tán ugy megfiszetett a sors neki. Mit tegyek instálom, még a kutya sem harapja meg kölykét ! . . . Hát én tegyem ? . . . Rosszabb legyek annál ? . . . Mikor ugy sines senkie rajtam kivül !

Alig birta folytatni a szivére nehezülő fájdalomtól.

— Most beteg, erősen beteg az istenádta. Oh, de milyen ! . . . Tegnap ugy este végre csak nyuszöl a Bodri, épen mintha ismerős járna az élenes. Nálam ismerős ! . . . Hiszen még az előmenők is kikerülik az öz vegy házat ! Mit is keresnének nálam ? Szégyenséget ? Nyomorusságot ? Kell is az valakinek ! Oh, dehogy kell, dehogy kell ! . . . Egyszer csak bekőzön. Vártig nézem, nézem, nem hittem saját szemeimnek. A szivem mintha ugrott volna egyet, a karom felemelkedett : ütni akartam. Ütni ? . . . Oh, tudom is én, csak egyszer ott sirt keblemen. Sirt ő is de én is. Tán a kő is megszánná ! Mivé lett az én drága szöszke leányom, a szép Zsuzsika ! Szép ? . . . Meg se látszik, hogy valaha az volt. Kiaszott instálom, mint a reves gyertyanía s talán végén van a szerencsétlen ! Gyenge mint az őszi levél, tán nem is evett: mit is érthettem a zokogástól.

— Nincs instálom semmi, özvegy vagyok, szegény, elhagyott Isten a ember ! Visszatelé megy minden dolog a házná. Dolgra sem kellek senkinek, a magamé is kémállik kezemből, Nincs semmi áldás az özvegyi házon : nincs ! A mig szegény boldogult uram élt, mindig bejárós volt oda tul, a mélesás uréhoz, mert szabad székely volt, választó, instálom. Még a nagy urak is kezet szorlottak vele s cseppent csurgott valamicske mindig a házhoz. Hej, de más világ volt az ! Tejbe-vajba fürösztöttek, traktáltak, csakhogy el ne pártoljon a mélesás urtól . . . Hát nem is tette a bolond, mindig igaz ember volt, annak lett az áldozatja. Miért ? . . .

Itt elakadt, mintha torkát fojtaná valami s én csak szöttlanul vártam, mig magához tér, jól ismerve a székely nép szokását, hogy csak ugy tudunk meg töllök valamit, ha engedjük, hogy egész terjengősséggel mondja el szive baját.

— Miért instálom ? — folytatta nehány percz mulva — Miért ? Hogy mikor az ember igazán megszorul, elkergesské mint a hitvány ebet ? Nincs votum igaz, nincs korteskedés, igaz. Micsoda egy özvegy asszony ? Semmi instálom, épen semmi ! . . Azét' a leányét ? . . . Mi az nekik ? — Semmi instálom, de nekem gyermekem ! . . . Miért könyörtöljenek, ha nincs hasznuk benne ! A mi vot, mult ! . . . De nekem táj erősen. A mint megjött fásva, nyomorultan, éhes volt, de nem kellett az otthoni. De mi is instálom : szárat mélé ? Egyéb nincs. Honnan is lenne ? . . . Tán az urashoz szokott is az istenádta ! Oda menjek ? Ide nem mertem jönni.

— Miért ?

— Hiszen ugy megsértette nagyságát ! A legnagyobb munkaidőn hagyta cserbe.

— Eh, azért adtam volna bármit ! A szerencsétleknek megtocsátjuk, mit ellenünk vétettek.

— Tudtam én instálom, mondtam is neki, de ő csak méges nem engedte. Vártig a mélesás uréhoz küldött. Szégyelte magát erősen : miér ? . . . Az ut végén van szegény s az a kis kávé tán az utolsó falatja lenne.

Tehát kávé kellett ! Most, hogy tudtam mire van szüksége, hamarosan egy kosárba csomagoltam mindent s megszölöltottam a fájdalmába mélyelt asszonyt.

— Menjünk Vicané.

— Hová instálom ?

— Zsuzsikához.

— De ilyen időben instálom ! Kutyának való az.

— Semmi, semmi, menjünk !

— De mikor ugy megsértette !

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetmi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

György szabadelvü programmal. Az ellenzék még eddig Barthe Miklóst emlegeti, de ő alig hisszük, hogy komoly czéllal jöjjék fel, mert ez esetben valami negyedik mozgalom kellene hogy mutatkozzék.

— Az udvarhelyi kerületben egyedüli jelölt Tibád Antal volt államtitkár.

— Székely kereszturi kerületben kormánypárti jelölt Szentkirályi Árpád, ellenzéki jelölt Ugron Gábor. Heves küzdelemre van kilátás.

— Székely-Udvarhelyt László Mihály a kormánypárt jelöltje. Utóbb gr. Bethlen Gábor az ellenzéki jelölt, kinek többségre jutása bizonytalan.

— Oláhfulban meg nincs jelölt.

Petit

Román lapszemle.

„Passzivisták vagyunk. Az 1869-ben Szerdahelyen kiadott nyilatkozattal — pronunciamentul — megettük jövőnket az alkotmányos magyar államban. Kiskilott lábunk alól a talaj és azóta Mahomed koporsójaként a levegőben lebimbódunk. Valóságos belondok voltunk. Mi, a kik ma az alkotmányról, politikai szabadságról és gondolat sajtó-szabadságról beszélünk; kik 1848/49-ben ugy tudjuk, hogy az emberi szabadságért (?) harczoltunk; a németek idejében a legsötétebb absolutizmus alatt. midőn az ország összes szabadságai eltöröltettek, és minden emberi lény agyonfojtatott, a mi nemzeti vezéreink aktiv politikát folytattak, az absolutizmus támaszaivá szegődtek, azok mellé szegődtek, a kik minket megfojtottak és a magyar nemzet által adott szabadságunkat elrabolták.

„A magyar állam vasba volt verve, függetlenségére elraboltva, a magyar nemzet igazi előharczosai bitófa alatt, börtönökben, nyakig vasban sinledettek; a mi vezetőinknek tetszett a borzasztó rendszer; az elrabolt szabadság és a bebörtönöttek érdekében nem fordultak Európához; tetszett nekik a kiontott vér, a pénz és szenvedés, melyek a véres kezekből kerültek ki.

Megtertőztettek a román nevet. A magyarok ezen szerencsétlen és véres rendszer alatt passiv politikát folytattak, önként adót nem fizettek, A végrehajtók behatoltak az az ország és erőszakkal hajtották fel az adót. Hivatalt nem vállaltak t. i. a magyarok. Idegen földről hoztak ide németeket, eseheket, idegen országok pincérczeit, s szomszéd országok szemeitt, csengőjüt gyűjtötték ide Ungariába. És a mi vezérférfiink ezekkel kezet fogva ignaczattak a legszerencsétlenebb módon az országot.

A magyar katonák elmenekültek a hadseregből, lelettek a fegyvert és nem harczoltak Ausztria ellenségével. Saguna a császári álnok szolga az ő társaival nem tudták az osztrák államot fenntartani, melynek alapja rabság és az özvegyek és árvák keserves könyhullatásai voltak.

A magyar szabadság elfojtása drágába került Ausztriának, Lobardia és Velencze elvesztek. A magyarok Garibaldi alatt az olasz egységért harczoltak. A németországa való belolyas odavesztek, a magyarok Sadova alatt elhányták fegyvereiket, nem harczoltak az ellenségzel és ezáltal vettetott meg a német egység alapja.

Ausztria meg volt törve és e miatt kényszerítve volt a magyar alkotmányt helyreállítani és Magyarországnak minden elkobzott szabadságát visszaadni. Magyarország 1867-ben feltámadott. A mi nemzeti előharczosaink, a mi férfiink mastél év mulva, a hazai alkotmány helyreállítása után, mint a bagoly a napfénykelésére, félreálltunk a politikai törtől, lemondottak az alkotmány minden jótéteményéről és a passzivitás mellett nyilatkoztak. És azóta mi passzivisták vagyunk!

Az absolutizmus alatt aktivitás, a zavaros vizben való halászás; az alkotmányos rendszer alatt pedig passzivitás! Ime a bagyok fel lettenének Sagumának nagyszerű politikaja! Hazafias csömör kap meg ezen nőv kimondásakor! A magyarokat akartuk utánozni alap és jozi eszmék nélkül, magyar polgári erények nélkül. A magyarok együvé tartók — solidari — voltak, a jog erejét birták, az ellenállási politika lobogóját ragadták meg az absolutizmussal, a szabadelvűség ellenségeivel szemben, mi az alkotmányosságnak álluuk ellenébe és azok ellen harczolunk, a kik a haza szabadságát védelmezik. Nevetségesekké tesszük magunkat! Miből áll ma a mi passivitásunk! Bolondságokból, következetlenségekből, szemléletességekből, hasztontalankodásokból, gyalázkodásokból, és személyes surlódásokból.

Nincs semmi politikai irányunk, egyik falbol a másikba csapjuk fejünket. Azt mondjuk, hogy a románnak a király iránt nincsenek kötelezettségei és még is emlékiratokat terjesztünk a trón elé és követeljük, hogy a román kivánsága teljesittessék, hogy a románt mint alkotmányos embert, mint a rond elmét tiszteljék.

Azt mondjuk, hogy passivisták vagyunk, ellenállási politikát csinálunk és mégis állami hivatalok után nyargalunk, jajgatunk, hogy nem tömi be szánkat, a melyivel mindent kigunyolunk a mi hazafiaa, a mi magyar és alkotmányos.

Azt mondjuk, hogy passivisták vagyunk, emlékiratokat csinálunk a magyarok ellen és minden hazai intézményt kigunyolunk. Ifjuságunkat oda utasitjuk, hogy foglaljon állást a magyar szabadelvűség, az állam és magyar intézmények ellen. Egyetemi ifjainkat, az érsekeltől alérdeket mutogatva, arra buzdítjuk, hogy adjanak előnyt a külföldi egyetemeknek, hogy igy azután a hazai román ifjuság nevében onnan ocamány hazugságokat irhassanak. A mi nevünkben nyomtatnak külföldon olyan emlékiratokat, melyekből azok megjelenése előtt egyáltalán nem tudtunk, a melynek anyagát nem tisztitottuk meg a czélzatos hamisitásoktól.

*

Nevünkben támadják a trónt, a királyt, az államot arczátlanul és minden hazafias érzés nélkül. Azután holnap, holnapután elődálnak ezen ifjak és államhivatalt követelnek a kormánytól; kenyeret követelnek attól az alamtól, a mely ellen összeesküdtek a külföldiekkel s gunyolták, gyalázták ezen állam törvényeit intézményeit. Ime, a mi politikánk erkölcsteleuségen!

Melyik kormány ad állást azoknak, a kik az állam ellen dolgoztak? Azon ifjak a kik az idegeneket felhatalmazták, hogy az ő nevükben irjanak ostobaságokat, hazugságokat, megettek jövőjüket, mint megettek a czigányok templomukat. Ismerjük mindannyiakat, mají megtiztjuk. Passivisták vagyunk anélkül, hogy a kivszemöryeket levonnánk. Hivatalt, jogokat, javadalmakat követeltünk az államtól! Miért? Mi alapon? Hiszen nekünk nem kellenek a magyar kormány, a magyar alkotmány, de kellene ám az állam összes vagyona. A mi életünk örökös jajgatás, hogy a magyarok elnyomnak s nem adnak elég ennivalót.

A ki nem dolgozik az állam megerősitésén, nem bizhatik azok verejtékén, a kik az államért dolgoznak. A mióta passivisták vagyunk erőnk megoszlott, irodalmunk Magyarországon egyetlen értékes könyvvel sem gazdagodott, a román népnek nincs iránya; társadalmi életünk összo van kuszálva, egyetlen tény sem igazolja, hogy a román a közjóért élne. Van azonban elég szóvirágunk. A mi irástudónk szóvirágok gyártásán törik fejüket, csak a magyarok szarnokságárol és a románok elnyomásáról beszélnek. A mi ellenállási politikénk uralma alatt egy rakás ostobaságot csináltak, de nemes tényt egyetlen egyet sem.

Igy ir Moldován Gergely kolozsvári egyetemi tanár az „Ugaria" multi évi 3-ik számában a románok passivitásáról. Fairs hanyt borsó lesz-e ez? Nemsokára megadta a választ erre a szebeni román konferencia.

Cz

———

Egyleti élet.

A Brassói magyar kaszinó 1892. évi január hó 17-én, vasárnap d. u. 3 órakor az alábbi tárgysorozattal tartja 31-ik évi rendes közgyűlését.

1. Az elnöki megnyitó beszéd.
2. A multi évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvassása és hitelesítése.
3. Megemlékezés gróf Szécheonyi Istvánról és a választmány évi jelentése a titkár által.
4. A kiküldött számvizsgáló bizottság jelentése a pénztáros és gazda által vezetett s a választmány által felülvizsgált számadásokról s ennek kapcsán a pénztáros és gazda részére a fölmentvény megadása.
5. Jelentés a könyvtár és irattár állásáról az ezek felülvizsgálására kiküldött bizottság által.
6. Az 1892. évi költségvetés megállapitása.
7. A tagok részéről az alapszabályok 32. § a 8. pontja értelmében netalán teendő tárgyalása.
8. A választmány által kitüzött ügyek tárgyalása.
9. A tisztviselők és 15 választmányi tag titkos szavazás utján való megválasztása, mely választás azonban bárkinek az inditványára, ha 10 tag a titkos szavazást nem kivánja, felkiáltás utján is történhetik.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Táneczkoszoru. A brassói kereskedő ifjak köre elmult szombaton tartá az „Európa" szálloda ujonnan parkettirozott és gyönyörben feldisztive volt disztermében az idei táneczkoszoruját. Ez volt ez időben az első és tudtunkkal az utolsó magyar táncestély, kivéve a még következő fillérestélyeket és a magyar dalárda által tervezett nagyszabásu trefás dalestélyt, melynek műsorát elárulni ma még nem lehet. Azon hölgyek, kik a fenti táncestélyen részt vettek, bizonyára felejthetetlen kedves emléket vittek el magukkal, mert tudvalevő, hogy a legjobb táncosok a kereskedő osztályból kerülnek ki. De a mi a fő, magyar volt e táncestély minden izében. Hasztalan keresnők az okot arra nézve, hogy miért volt e táncestélyen 5—6 pár emberen kivül csupán kereskedő, mikor a fényes és drága toillette ugy szólván ki volt zárva? Mi nem kutatjuk csak is sajnálatunkak adunk kifejezést, mert a rendezők hangulatából itélve, habár az estély tiszta jövedelmet mutat fel, magyar táncoszoru Brassóban nem egy hamar lesz. Kereskedő ifjaink, kik minden dalárestélyen, minden fillérestélyen és minden magyar mu-

---

— Eh, Isten is megbocsát!

— Rossz volt, hitvány volt!

— Megszenvedett érte eléggé!

Elindultunk. Az »elő zuhogott, a szél bele szorulva a szűk völgybe, melybe kis falunk pihen, nagy robajjal futott végig a lucskos utczákon, egész erejével neki vetve magát az elhagyott mezőnek, hová szemetet, szalmát hordott össze, egy-egy dühödtes helyre, mig egy-egy kitépett katangkorót maga előtt hajtva, az erdő szegő lombjait tépdeste retentő erővel.

Jól mondta a szegény özvegy; kutyának való idő volt s alig birtuk megvédeni lámpánkat a zugó szélvésztől. Nem volt hosszu ut mit tennünk kellett, alig nehány percz alatt ott álltunk a szenvedő ágyánál.

Egész lelkemben megrendültem. Minő élet, minő nyomor lehetett az, mely rövid két év alatt igy letaroita az ifjuság üde zománczát az egykor viruló szép arczról.

Szegény, szegény leány! Az ut, melyre hitvány hizelgő szavak csábiottak, rettentő görönygyös lehetett, hogy a végére ilyen nyomorban jutottál.

I mertem ifju virágjában. Két évvel ezelőtt nálunk szolgált. Mintha most is hallanám vig dalát, üde kacagását. Mintha látnám hogyan apad a munka szorgalmas kezei alatt mintha látnám mily édes szerelemmel dévajkodik a Pista gyerekkel, midőn az itatni hajtotta jól tartott ökreit. Talált ő örügyet mindig, hogy ott lehessen a legény közelében s gyakran megfigyeltem, a mint munka közben is gyakran egymás arczán fedték ragyogó tekintetokat. Egy tiszta, szenytelen menyasszony volt az szemeikben s a kérszoritás, melylyel elválták, biztositék volt egy boldogtalan jövőre.

S most mindennek vége. Ugy fordult a sors, hogy Pistának el kellett menni katonának. Zsuzsika sirt, busult s szomorman teljesitette kötelességét. Aztán lassankint meg vigasztalódott a három esztendővel, melyet a boldog ifjukor nem lát nagy időnek. Ifju eléggé, hogy várjon: három év nem a világ!

Hiszen szegény még alig volt ekkor tizenhét éves!

* * *

Elmult a nyár. Buza, árpa, zab eszébe alá került, midőn egy ezred Miklós huszár vitt a vidékre. A gyakorló térbe bele került tek a mi fiúnk is s szép törökbuza vetésünk ott senyvedt el a harsogó trombitaszóra rohanó lovak lábai alatt.

No de megfüzetik s ezzel napirendre tértünk. Ide csak annyiban tartozik, hogy a kárt okozó ezred szépen ki szolgáltatta a kárt a szegény özvegy anyjának.

A szegény anya sirt, jajgatott s végtelen szánalom volt látni kétségbeesését.

Pista, ki csakhamar megtudta a rá nézve kétségbeejtő esetet, nem szólott egy szót sem.

Mit tehetett ellene? . . . Törvénybe jár-ni? . . . Hol van erre nálunk törvény? Az igazságos Anglia szigorban büntéti a csábitót, a magyar ha intézményt kigunyolunk. Ifjuságunkat oda utasitjuk, hogy foglaljon állást a magyar szabadelvűség, az állam és magyar intézmények ellen. Egyetemi ifjainkat, az érsekeltől alérdeket mutogatva, arra buzdítjuk, hogy adjanak előnyt a külföldi egyetemeknek, hogy igy azután a hazai román ifjuság nevében onnan ocamány hazugságokat irhassanak. A mi nevünkben nyomtatnak külföldon olyan emlékiratokat, melyekből azok megjelenése előtt egyáltalán nem tudtunk, a melynek anyagát nem tisztitottuk meg a czélzatos hamisitásoktól.

*

Nevünkben támadják a trónt, a királyt, az államot arczátlanul és minden hazafias érzés nélkül. Azután holnap, holnapután előállnak ezen ifjak és államhivatalt követelnek a kormánytól; kenyeret követelnek attól az alamtól, a mely ellen összeesküdtek a külföldiekkel s gunyolták, gyalázták ezen állam törvényeit intézményeit. Ime, a mi politikánk erkölcsteleuségen!

Melyik kormány ad állást azoknak, a kik az állam ellen dolgoztak? Azon ifjak a kik az idegeneket felhatalmazták, hogy az ő nevükben irjanak ostobaságokat, hazugságokat, megették jövőjüket, mint megették a czigányok templomukat. Ismerjük mindannyiakat, mají megtiztjuk. Passivisták vagyunk anélkül, hogy a kivszemöryeket levonnánk. Hivatalt, jogokat, javadalmakat követeltünk az államtól! Miért? Mi alapon? Hiszen nekünk nem kellenek a magyar kormány, a magyar alkotmány, de kellene ám az állam összes vagyona. A mi életünk örökös jajgatás, hogy a magyarok elnyomnak s nem adnak elég ennivalót.

A ki nem dolgozik az állam megerősitésén, nem bizhatik azok verejtékén, a kik az államért dolgoznak. A mióta passivisták vagyunk erőnk megoszlott, irodalmunk Magyarországon egyetlen értékes könyvvel sem gazdagodott, a román népnek nincs iránya; társadalmi életünk összo van kuszálva, egyetlen tény sem igazolja, hogy a román a közjóért élne. Van azonban elég szóvirágunk. A mi irástudónk szóvirágok gyártásán törik fejüket, csak a magyarok szarnokságárol és a románok elnyomásáról beszélnek. A mi ellenállási politiknk uralma alatt egy rakás ostobaságot csináltak, de nemes tényt egyetlen egyet sem.

Igy ir Moldován Gergely kolozsvári egyetemi tanár az „Ugaria" multi évi 3-ik számában a románok passivitásáról. Fairs hanyt borsó lesz-e ez? Nemsokára megadta a választ erre a szebeni román konferencia.

Cz

———

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.
Iskola Alapítvány - Kolozsvári Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

latságon tömegesen vesznek részt, nagyobb partolást érdemeltek volna. Mi nem akarjuk itt egyenként felsorolni ama díszes hölgykozort, mely jelen volt és kitünően mulatott kora hajnalig. Azokat sem akarjuk felsorolni kik nem voltak ott és kikre biztosan lehetett, számitani. Elég ha konstatáljuk, hogy 5—6 páron kivül csupán kereskedők voltak jelen, mig társadalmi osztályunk egyéb rétege teljes számban távol maradtak. Pedig nem volt szomboton este tisztelt estély. A czirkusz sem uj dolosság már, hogy e miatt nem lehetett volna az estélyre menni. Volt ugyan a szász diákoknak egy táncestélye a Redoutban, do hihetetlen, hogy a magyarság ott mulatott volna, avagy honn lilt az a sok szép leány, midőn tudta, hogy az Európában egy minden évben sikerülni szokott magyar táncestély van? Talán az influenza és egyébb Brassóban most dívó nyavalja tartotta vissza a nagy közönséget? Történt légyen bármikép, rosszul történt. Mi azonban kereskedő ifjainkat arra kérjük, hogy ne tekintsék szokat, kik nem voltak ott. A legközelebbi estélyen azok is ott lesznek, kik nem voltak szomboton az estélyen. Mi, kik ott voltunk pompásan mulattunk és azt kivánjuk, hogy soha se legyen jobb kedv egy magyar mulatságon, mint szombaton este volt. Ilekintsüben egyet ért velünk fölog a hölgyközönség, mely végkimerülésig tanczolt. Es midőn még megemlitjük, hogy a Sepsi-szt.-györgyi kereskedő ifjusag á solo tánczos által volt képviselve, azzal fejezzük be panaszos referádánkat, hogy „áll Buda még . . ."

— Az osztrák-magyar I. ált. tiszti egylet a „Feslmann v. Norwill-féle alap"-nak annak idejében rendelkezésére alá eső jövedelméből egy évenkénti 250 forintos tanulmányösztöndijat adó vagyontalan egyleti tag jotehetségi fiának, ki felsőbb iskolákat látogat, továbbá hat 100—100 forintos segélyt vagyontalan egyleti tagoknak, vagy özvegyek és árváknak. Az előirt módon nyomatott szóvegő kérvények az osztr. magy. I. ált. tiszti egylet helybeli tákerék és hitelszövetkezete utján f. hó 25 ig benyujtandók.

— Osztrák-Magyar Bank brassói fiókintézet. A kamatláb mától kezdve $1\frac{1}{2}$-kal csökkent és ezentul a váltó leszámitolásban $4\frac{1}{2}$ az állami járadék kölcsönben $4\frac{1}{2}\frac{1}{2}$ és más értékpapir kölcsönben $5\frac{1}{2}$. Egyuttal utánpótoljuk, hogy Gyergyó-Szent-Miklóson a helyi bankfiókkal levelező bankmelléklhely felállitatott, minek következtében a Gyergyó-Szent-Miklósun fizetendő váltók a bank által leszámittattnak.

— Egy orosz felfedezés. A dörritisznek Magyarországon évente áldozatul eső gyermekek számát 50.000-re teszik, és bizonyunal nem tulozunk, ha e betegséget a rettentő nagy gyermekhalandóság főtényezőjének mondjuk. Ki sem tagadhatja, hogy a halálozási szám leszállitása legfontosabb és legsürgősebb feladataink egyike. Ezzel be van bizonyitva, hogy nagy társadalmi és állami érdek fűződik ahhoz, hogy hatékony szert találjunk a legpusztitóbb gyermekbetegség, a difterittisz ellen. Fóvárosi lapokban gyakran olvasunk közléseket, melyek igazolják, hogy egy fiatal magyar orvosnak sikerült biztos gyógyeljárást felfedezni ezen eddig gyógyithatlannak hitt járvány ellen. Dr. Bors Lajos — igy hivják az illető orvost, — a legmeglepőbb gyógyhatásokat érte el még oly esetben is, midőn a kezelő orvosok már lemondtak a betegről. A gyógyitás dr. Bors által feltalált, tényesen kipróbált orvosság által történik. A magyar tudománynak diszére válik e felfedezés és ha orvosi czopfok kapálóznak is ellene, a közönségre megnyugtató a tudat, hogy dr. Bors gyógyszerében hatékony ellenszerr bir a difterittisz pusztitassi ellen.

— A zsidók reczepcziója. A budapesti zsidóság körében e napokban mozgalom indult meg, mely azt czélozza, hogy a zsidófelekezet irjon fel a képviselőházhoz s kérje a teljes egyenjogositast. Abban állna ez az egyenjogusag, hogy a többi felekezetekhe s felekezetekbő való áttérés, a házasság stb. viceversa szabadon történhessék. Ha a „szomszéd" leánya például szeretines a biró fiába, a szerelmesek ezután ne a Tiszának menjenek, hanem a paphoz. Egy csomó népballada anyagát és alapját veszik. Kisa József Szegedi primáit tragédia kölönb népszerűségre csókkenni fog ugyan, de győz egy nagy elv, az egyenlőség elve. Vannak ugyan, a kik azt állitják, hogy a zsidók előnyben vannak a keresztények fölött, mert zsidóból lehet keresztény, de keresztény nem lehet zsidóvá, hanem ezeket reczepczionális mozgalmaknál nem lehet komolyan venni. Pedig a mozgalmat komolynak kell tekinteni, legnagyobb part, mely a mozgalom első nyilvános tényre, jelen volt a fővárosi zsidóság szine-java. Az összegyűlek dr. Mezei Mór választották meg elnökül, ki Márkus Dezső, Vazsonyi Vilmost és Palágyi Menyhértet kérte maga mellé jegyzőkül. Aztán megnyitván az ülést, röviden fejtegeti azokat az eszméket, melyek a zsidóságot a reczepczió sürgetésére ösztönzik, Vázsonyi Vilmos dr. felolvassa a mszp és Márkus Dezső dr. szerkesztette memorandumot, melyet a hallgatóság gyakori zajos helyesléssel fogadott. Az emlékirat részletes megokolása annak, hogy miért kérik a zsidó a bevett felekezetek sorába való felvétetésüket? Ezután Márkus Dezső dr. szólt. Megokolta azt, hogy a zsidó ifjusag miért választotta éppen ezt az időpontot a mozgalom meginditására? Az a körülmény, hogy mennyien jelentek meg, eléggé bizonyitja, hogy az időpontot, a választások előtti időt, helyesen választották meg. Utánna dr. Fekni Béla, dr. Rózsa Izsó beszélek ugyanily értelemben. Wahrmann Mór örömmel látja e lelkesedést és mivel lelkesiteinie már nem kell, ad egy pár jó tanácsot is. Meg kell várni a szükebb bizottságot, melynek feladata első sorban az időpont megválasztása, midőn majd a kérvényt benyujtják, másod sorban a vidéki zsidóságot is meg kell nyerni a munkának, harmadszor pedig a bemutatott kérvénytervezet kell véglegesen kidolgozni. Szólottak még Palágyi Menyhért, röviden sommázván az elmondottakat. Vázsonyi Vilmos, ki a kérvény benyujtását előterkesztik látja az időpontot és szükségesnek tartja, hogy a zsidóság mint egy ember önérzetesen álljon fel a vivja ki vallása teljes akczeptáltatasát. — Többek hozzászólása után kimondták a memorandum elveinek helyeslését s megbizták a tisztikart a végrehajtó-bizottság szervezésével.

Közgazdaság.

Külföldi szálliták.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ó nagyvaldósága 4591. évi december hó 7-én a következő magas körendeletet a hazai kereskedelmi és iparkamarákhoz intézte. Házai iparunk termékeinek értékesíthetése czéljából s iparunk fejlődése érdekében kivánatos, hogy iparosaink keressék tel mindazon külföldi piaczokat, a melyeken fogyasztókat szerezhetnek a külföldi hasonló czikkekkel eredménnyel versenyezhetnek. Es okból kivánatos, hogy iparosaink a külföldon kirt ajánlati tárgyalásokon tömegesebben vegyenek részt.

Hogy e czél minél inkább megvalósitassék s hogy iparosnink a külföldon főleg pedig a közeltűbbe eső keleten kirt ajánlati tárgyalasokról mindenkor kellően értesüljenek; gondoskodtam arról, hogy az ily ajánlati tárgyalásokról szóló hirdetmények közzétessenek.

A szóban lévő hirdetmények a „Központi Értesitő" mellékletét képező s a budapesti kereskedelmi muzeum közlönyét képező „Kereskedelmi közlemények" czimü lapban jelennek meg, mely a kereskedelmi muzeum utján bárki által megszerezhető.

Ily például e lap f. évi 39-ik számá ban közzétetetett azon ajánlati felhivás is, melyet a bolgár hadügyminiszterium többféle ruházati czikkek szállitása iránt hirdetett.

Miután pedig az ilyen külföldi szálitmányok a pályázó hazai iparos érdekében áll hogy benyujtott ajánlata nemcsak kellőleg pártolttassék, hanem legyen is valaki a helyszinén ki e tekintetben kellő tévilágositással és utmutatásokkal is szolgálhasson, felhivom a kamarát, hogy a külföldon kirt pályázatokban résztvenni szándékozó iparosokat és vállalkozókat figyelmeztesse, hogy ily esetben felvilágositás és tudnivalójára iránt legczélszerűbben a kereskedelmi muzeum képviselőseit és ügynökeit vehetik igénybe, kik alásuk és feladatuknál fogva ismervén a helyi viszonyokat, kétségkivül jó szolgálatokat tehetnek és miután fegyelmi kötelékben álló rendes alkalmazottak, a hozzájuk forduló felek kiszákmányolása kizárttnak tekintendő.

— A Törökbirodalom és Bulgáriából behozott áruk vámkezelése. A kereskedelmi viszonyainknak a Török-birodalommal és Bulgariával, valamint Spanyol országgal és portugaliával való idegiemsé rendeséséről szóló 1894. évi XLII. t. cz. alapján és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és yrszágok kormányával egyetértőleg a magyar király miniszterium elrendelte, hogy a török szarmazásu árukkal, mult évi december hó 20-án 1.864 eln. sz. a kelt rendelet és a bolgárszarmazásu árukkal mult évi december hó 2 án 3.997. eln. sz. a. kelt hirdetmény értelmében vámi elszámolás tekintetében további intézkedéssig változás nem fog történni.

Budapesti értéktőzsde.

1892. jan. 11-iki árfolyam.

Magyar aranyjárادék 4% os . . .	107·30
„ papirjárادék 5% os . . .	102·35
„ vasuti kölcsön . . .	—·—
„ kel. vasut áll. köv. I. kib. . .	—·—
„ „ „ „ „ II. „ . .	—·—
„ „ „ „ „ III. „ . .	114·—
földtherem. kötvény	—·—
„ „ „ záradékkal . . .	—·—
Temes bánáti földtherm. kötvény . .	—·—
Temes-bánáti földtherm. kötv. záradékkal . . .	—·—
Erdélyi földtherm. kötvény . . .	—·—
Horvát-szlavon- földtherm. kötv . .	104·—
Magyar szőlőd.-zsma válts. kötvény	—·—
Magyar vperemkölcsönjegy kölcsön .	138 $\frac{1}{2}$
Tisza szab. és szegedi sorsjegy . .	131·$\frac{1}{2}$
Osztrák járادék papirban	95·$\frac{1}{2}$
„ ezüstben	95·—
„ „ aranyban	110·$\frac{1}{4}$
1860. osztrák. államsorsjegyek . .	139·—
Osztr. magyar bank részvény . . .	1025.—
Magyar hitelbank részvény	333·—
Osztr. hitelintézeti részvény . . .	295·10
Ezüst	—·—
Cs. és kir. arany	5·58
20 frankos arany (Napoleond'or) .	9·33
Német birodalmi márka	57·90
London	113·—

Legujabb élvezeti és népies táplálószer,

mely minden állásu egyénekre kiváló fontossággal bir

a Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé

mely iz és aróma tekintetében olyan mint a **valódi** babkávé.
A szabadalom minden államban **be van jelentve**, több országban már **meg is adatott.**
Nem tévesztendő össze az égetett árpával, az égetett malátával,
vagy egyéb hasonló nevü gyártmánynyal.

A babkávé drága és idegizgató ital, s ennélfogva **szükség** hozzá a **pótlék.**
A KATHERINER-féle KNEIPP-maláta-kávé a legjobb, a legizesebb és a legegészségesebb kávépótlék.
Azonfölül a legolcsóbb, minthogy a **babkávé felét** az iznek minden hátránya nélkül képes pótolni.
A tiszta malátakávé kitünő ital, különösen nők, gyermekek, vérszegények, idegbetegek stb. számára.
Fődolog a helyes elkészites: a magokat megőrölni és **legalább 5 perc ig főzni.**
Pusztán soha sem bocsáttatik áruba **eredeti csomagolásban** a mellékelt védőjegygyel.

Elárusitási árak: $\frac{1}{2}$ kilós csomag 25 kr. 200 gr. „ 10 kr. 100 gr. „ 5 kr.

Kathreiner Ferencz utóda,
Berlin—München—Bécs,

Árulási helyek Brassóban:
J. L. et A HESSHEIMER. JULIUSZ MÜLLER.
(282) 1—1

Értesités.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az „Európa" szálloda disztermének padozata (parquet) helyre lett állitva, vagyis ujonnan csinálva és azt a mat napon u. n. érdemü közönség becses rendelkezésére bocsátom, melyet különösen
lakodalmak, bálok, társas-estélyek, koncztek megtartására
nagyon ajánlható.

Tisztelettel
Weisz Ede,
szállodás.
(283) 1—3

Nagy raktár fehérnemű és len árukban.

Kolnaynál teljes öszszeállitása gyászon szokhatóiteik

Temesvári István
Brassó.

Ajánja a Klastrom-utcza 6. szám alatti **manufaktur**-áru és az 5 szám alatti **di ataru** nagy raktárait valamint a farsagi idényre **báli szövetek, diszek** és **virágokkal** ellátott dus választékú raktárát, ugyszintén a Budapestről hozott nő i szabász vezetése alatt levő nő i divat szabaszati termet, hol nő i jaquettek, köpenyek, házi-, utczai- és báli ruhák izléses, gyors és legolcsóbb árak mellett készittetnek.
Vidéki megrendeléseknél elegendő egy derék és az előhossza.
(281) 1—2

Gyászruhák 24 óra alatt elkészitetnek.

Nagy raktár férfi és nő ruhaszövetekben.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Feltünést keltő ujdonság nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni mintázni és szabni a cs. és kir. kiz. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével, akár gyermekruhát akarunk készíteni, akár legfinomabb női ruhát. A pontos és sikeres mértékvevésért és szabásért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

czélszerü voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia. A kezelés igen egyszerü, sőt fiatal leányok részére is. Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelven, csak 1 frt 50 kr. Czélszerüldés naponta kétszer utánvétel. — 1 frt 50 kr. előleges beküldése mellett a készülék bármentve küldetik meg.

Kizárólagos főraktár alulirott szabadalomtulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN, BÉCS

(207) 12—13 *II., Untere Donaustrasse 49.*

Főraktár Magyarhon részére Budapesten **Gottlieb Vilmosnál** Andrássy-ut 49. szám alatt.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve

Zongorákról külön képes árjegyzék.

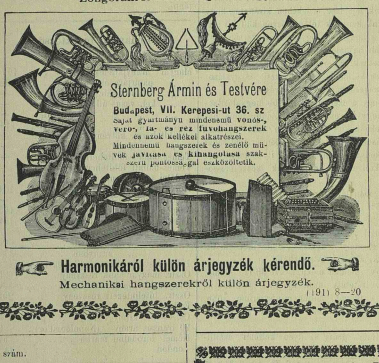

Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

Mechanikai hangszerekről külön árjegyzék.

(191) 8—20

COOKE HUBERT mülovardája
Naponkint

NAGY ELŐADÁS.

este ½8 órakor

Az összes művész specziálisták fellépése.

Naponta változatos müsor.
Naponta uj számok.

Jegyek előre válthatók a lovarda napi pénztáránál d. e. 10—12 óráig és délután 2—4 óráig. (270) 1—1

Erdély gyógykincse!

„RÉPÁTI"

rendkivül **szénsavdus** és legtisztább égvényes

gyógy-savanyuviz

az égvényes savanyuvizek gyöngye!

Megbecsülhetlen gyógyhatásu: a légzőszervek betegségeinél, vese és gyomor bajokban, gyulladásos hólyaghatalmak ellen stb.

Legegészségesebb és legkellemesebb borviz.

A savanyuvizek pezsgője!

A *„répáti"* savanyuviz, ezen természetes és tiszta, szerencsés vegyi összetételében páratlan savanyuvíz-kincs, *minden czélszerü ivónak* ugy is mint *élezési* ugy is mint *gyógytal*, a belszervezet összes bántalmai ellen a legmeleghebben ajánlható

Világforgalomnak örvendő kedvencz ital!

Mint gyógyviz — a magym. m. kir. belügyminisztériumnak 1890. évi 589/VIII. számu magas rendelete alapján — *hatódaglag ellenőrizve van.* A forrástól mindig friss és mintaszerü töltésben naponta érkezik.

Kapható minden nevezetesebb vendéglőben, a füszerkereskedésekben, gyógyszertárakban *és saját szétülülési raktáramban.*

Árak:

Egy literes üveg viz árs 8 kr egy ½ literes üveg viz árs 5 kr, a „répáti" vignettával ellátott eredeti üvegek cserélése mellett.

Szives figyelmeztetésül!

Valódi „répáti" savanyuvizet tartalmazó minden egyes üvegnél, a dugasz **K. ing. ér Rop ii** égvajellel, minden egyes üveg pedig védőgyűl „3 levyül" tartalmazó vignettával ellátva kell legyen. Más vizekenek a **„répáti" gyógyvíz** törvényes jelvényeivel felszerelt üvegekben való csempészése törvényesen fog üldöztetni.

Tisztelettel:

A „répáti" gyógy-forrás kezelője

György József,

(66) 23—* Brassóban, Weisz Mihály- (régi Széles) utcza 2. sz. a.

613 szám.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztérium az 1891. évi nov. hó 10-én kelt 28854. számu rendeletével a Halmágyon épitendő állami iskola épület felépitését 3444 frt 63 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkálatok fogantosításának biztosita czéljából az 1892. évi **januárhó 25**-ik napjának d. e. **10** órája a Nagy- és Kis-Küküllő vármegyei m. kir. államépitészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyzni óhajtók felhivatnak, hogy fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség alsó számitandó, s a részletes feltételekben előirt 5% nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat kitüzött nap d. e 10 órájáig a nevezett hivatalkez annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki müvelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépitészeti hivatalnál a rendes hivalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Segesvárt, 1891 decz. 31-én.

Nagy- és Kis-Küküllőmegye
(279) 1—1 *m. kir. épitészeti hivatala.*

Kerestetik

a belvároshan egy 5—6 szobából álló **utczai lakás,** a hozzá tartozó kamra, padlás stb.-vel, 1892. évi **april** végére. Ajánlatok e lap kiadóhivatalába teendők. (275) 2—2

„Erdélyrészi Magyar Jelzáloghitelbank Részvénytársaság."

IRODA HELYISÉG: Kolozsvárt, Bel-szén-utcza 3. sz.

IRODAI ÓRÁK: Naponkint délelőtt 9—½1 óráig.

A 400,000 forint alaptőkével alakult

„Erdélyrészi Magyar Jelzáloghitelbank Részvénytársaság"

üzleti működését most megnevezett törvényesen bejegyzett czége alatt

folyó évi október hó elsejével

megkezdvén, alapszabályszerü működését következő üzletágakra terjeszti ki:

Üzletkör:

1. Jelzálogi fedezet mellet földbirtokra, vagy házakra kölcsönöket engedélyez hosszabb vagy rövidebb idejü visszafizetésre.

2. Már fennálló jelzálogi követelcseket, magához vált.

3. Kölcsönt ad törvényhatóságoknak, városoknak, községeknek és más jogi személyeknek, a mennyiben azok kölcsönök felvételére a törvény vagy szabályszerüen megszerzett engedély által jogositva vannak, nemcsak jelzálogi biztositék mellett, de a nélkül is, ha a kamatok és a tőkevisszafizetés a községi vagy törvényhatósági pótadók és egyéb jövedelmek és fedezetek által biztositatnak.

Az 1—3. pont alatt emlitett kölcsönöket készpénzben utalványozva, vagy azok összege erejéig zálogleveleket, illetve kamatozó kötvényeket bocsát ki.

4 Földbirtokra jelzálogi biztositék mellett, vagy egyéb fedezet alapján nyilt hitelt engedélyez.

5. Saját zálogleveleit és kamatozó kötvényeit leszámitolja és azokra előleget ad.

6 Tőzsdén hivatalosan jegyzett zálogleveleket, állompapirokat és az állami biztositást élvező vállalatok elsőbbségi kötvényeit vásárolja és azokra kölcsönt ad; ilynemű kisorsolt, illetve lejárt értékpapirokat és azok zelvényeit leszámitolja.

7. Váltókat leszámitol. 8 Pénzbetéteket gyümölcsöztetés végett elfogad. 9. Folyó számlára készpénz betéteket elfogad. 10. Letéteket átvesz bizonyos illeték, vagy a nélkül.

Kolozsvárt, 1891. szeptember hó 28-án.

Az erdélyrészi magyar jelzáloghitelbank részvénytársaság igazgatósága.

Az intézet igazgatóság tagjai:

1. Gróf BETHLEN GÁBOR, elnök. 2. Báró BÁNFFY DEZSŐ, alelnök. 3. PÉTERFFY ZSIGMOND, alelnök. 4. Gróf WASS BÉLA, nagybirtokos. 5. HORVÁTH GYULA, hirlapszerkesztő. 6. Dr. KISS MÓR, egyetemi tanár. 7. DEÁKY ALBERT, ügyvéd 8. MERZA LAJOS, mérnok. 9. DALMAI GÉZA, bankigazgató. 10. Dr. WEISS MIKSA, ügyvéd

Az intzeti felügyelő bizottság tagjai:

1. Gróf KORNISS VIKTOR, elnök. 2. SZÁSZ DOMOKOS, ev. ref. püspök. 3. Gróf BETHLEN BÁLINT, nagybirtokos. 4. SOMBORY LAJOS, országgyülési képviselő. 5. POLITZER ZSIGMOND, budapesti bankár. (126) 20—20

Brassó, nyomatott a kiadó-tulajdonos KÖZMŰVELŐDÉS irodalmi és münyomdai részvénytársaság könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.